

*„Tak ho tam hod' a pod'!“
říkal Jirkovi Pepa Stránský,
když objednával ve výčepu Bohumilky panáky.
psal se rok 1959 a vznikla přezdívka Hořa*

JIRKOVY KRAŤASY

HLÍDAL PTÁKA

Začátkem šedesátých let byl Jirka Lelek ve fotbalovém mančaftu nejmladší, proto často dostával od trenéra Frolíka úkol hlídat nebezpečné hráče soupeře. Proti Dukle Jičín jím byl výborný Liberečák Pták. Jirka se od něj ani nehnul, stále ho sledoval, stále byl s ním, nedal mu zkrátka dechat. Dokonce šel o poločase za Ptákem do kabin soupeře. Jičíňáci hned na Jirku volali:

„Hošánku, ty máš ale kabinu vedle...“

Inu, tak se má hlídat nebezpečný hráč soupeře.

SPARTA ANI NEVÍ, O JAKÉ HRÁČE PŘIŠLA

Když Jirka studoval na pražském Suchdole zemědělskou vejšku, tak se s kamarádem Vaškem Žemličkou vydali na Spartu. Na Letné se konal výběr nových fotbalistů. Oba byli vybráni do tréninků přípravky Sparty.

Jirka s Žemličkou však místo na trénink šli na pivo. Ve Spartě je už pak nikdy neviděli. Sparta dodnes ani neví, o jaké hráče tehdy přišla.

KRAŘAS

Na „trojce“ v Bažantnici se hrál pánský debl. Za místní Jirka Lelek-Pepa Václavík. Jejich soupeřem jsou jičínské tenisté: Adámek-Vltavský.

Pan Adámek, starší zkušený hráč, maličko při těle, typický svojí nenapodobitelnou klátivou, námořnickou chůzí.

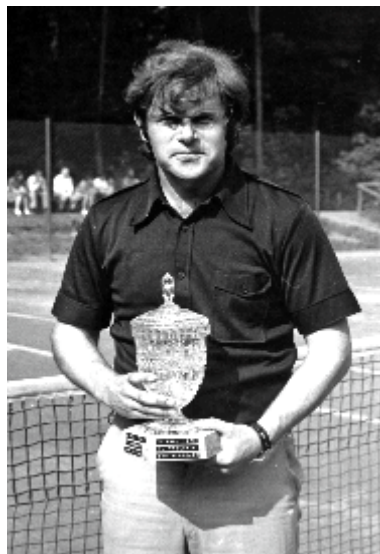
Mimochodem, jeho syn Vladimír patřil společně s Ivanem Lendlem k nejlepším žákům a dorostencům v republice.

Jirka Lelek zahrál na Adámkovu polovinu nádherný krařas, krátce za síť. Oba Jičínské stáli vzadu na základní čáře. Adámek vyrazil. Míček však pětikrát šestkrát dopadl na červenou antuku, než se k němu Adámek svým klátivým poloběhem, polochůzí dostal.

Adámek se obrátil na svého partáka Vltavského a povídá:

„Rudo, kdybych včas vyrazil, tak jsem ho určitě měl!“

Naši, Jirka s Pepíkem, se mlátili smíchem.

ZAVOLEJ MI

Dávali jsme dohromady partu na sjezdovky do Rokytnice. Jasně, že jsme počítali i s Jirkou. Byl však problém ho sehnat. Telefon nebral, jak on říká:

„Nikdo mně nemá volat, tak to neberu!“

Zvonek mu nefungoval. Teprve když jsem házel kamínky na jeho okno v obýváku, tak jsme se domluvili a následující den vyrazili v partě do Krkonoš.

Jirkovi se lyžovačka, počasí i občerstvení líbily. Sjezdovka byla upravená, občas do prasu zasvitlo sluníčko, kuřátko, které si nutně musí Jirka dát, bylo dobře vypečený a kafe dobré.

Když vystupuje s lyžemi před svým barákem na Lázeňské z transitu Boxer, jenž nás do Krkonoš pohodlně dovezl, povídá mi Jirka:

„Bylo to moc fajn, příště mi zavolej!“

A já si v duchu říkám, jak ti mám zavolat, když nebereš telefony, nikdo ti přece nemá volat!

PIOLINE

Náruživí sázkaři, miletínský Pepa Kraus a Bělohradák Ota Nedorost si vybrali čtrnáct převážně fotbalových utkání. V Tipsportu u Ponerových na náměstí potkali Jirku Lelka, který taky sázel. Radili se s ním, který tenisový zápas přidat k jejich čtrnácti.

„Pánové, dejte tam Cedrica Piolina, Francouze, ten má teď úžasnou formu, určitě vyhraje, uvidíte,“ doporučuje Jirka.

V neděli hrajeme s Jirkou tenis v Bažárně. Najednou jdou kolem „čtyřky“ Kraus s Nedorostem. Míří na fotbal, kde se kope další mistrák místních borců.

„Ty jeden Pioline!“ volají na Jirku a přidávají, „chytli jsme všech čtrnáct našich zápasů a ten tvůj Pioline nám to prosral!

Kdybychom tě neposlechli, Hoťo, tak jsme mohli brát přes dva tisíce...”

Co k tomu dodat? Jirka v klidu pokračoval v tenisu, a když jsme sbírali u sítě míčky, tak mi povídá:

„Já se divím. Proč ti chlapi sázej, když tomu nerozumí?“

HOŤOVY GÓLY DO ČAPOUNOVY SÍTĚ

Bělohradský fotbalový dorost kopal v Bydžově. V brance bydžovského dorosteneckého béčka tenista Jarda Čapoun. Bělohrad měl v této době, koncem padesátých let, výborný dorost a Bydžov výrazně porazil.

Jirka Lelků nastřílel tehdy Čapounovi šest sedm branek. Dodnes se u Franty Čerovského v Neptunu oba dohadují, kolik gólů to vlastně bylo.

„Fakt nevím,“ říká Jarda Čapoun, „jedno však vím jistě, já chytal za dorost poslední rok, už mně táhlo na osmnáct. A Hoťa je přeci o dva roky starší než já. Jak moh’, skoro ve dvaceti, kopat za dorost?“

CYKLISTICKÉ RUKAVICE

Jirka Lelek si koupil s novým trekingovým kolem i cyklistické rukavice. Vyrazili jsme do Ostroměře do restaurace U Maxe na bowling. On pochopitelně v nových rukavicích. Když jsme si po vydařeném bowlingu i cyklistice sedli na „jedno“ pívko do zahrádky Na Mostě, tak Honza povídá Jirkovi:

„Hoťo, ty nový rukavice máš špatně nasazený! Máš je naruby!“

A Jirka nato:

„Vidíte, pánové, a to je vono. Kdybych si je totiž správně navlíkl, tak jsem byl v Ostroměři i tady Na Mostě o dobrých pět minut dřív než vy, a to jsem právě nechtěl!“

